

Al senyor Conseller d'Educació, Vicent Marzà, al senyor Director General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, Rubén Trenzano, al Servei d'Idiomes i Programes Europeus, a la Direcció General de Centres Docents, al Servei de Planificació Educativa i a Inspecció Educativa:

El passat dimecres 27 de maig de 2020 vam rebre la proposta de determinació de grups per al proper curs escolar a la nostra escola oficial d'idiomes. En primer lloc, ens crida l'atenció que es parle de "proposta" quan el document en qüestió incorpora una columna de color verd amb els grups que la DGCD (Direcció General de Centres Docents) ens autoritza i una columna rosa que marca la diferència entre aquest número de grups i els que la direcció del centre considera necessaris. Les instruccions del document determinen que "quan en aquesta columna" (la rosa, definida com a "vital perquè el FORECAST amb la distribució de grups proposada per part de la direcció de l'EOI siga autoritzada") "apareix una quantitat en negatiu i de color roig, la distribució haurà sigut feta en excés per a aquest idioma. Caldrà reduir en aquesta quantitat el nombre de grups en alguna ubicació de l'EOI." Així doncs, ens agradaria matisar que les instruccions rebudes deixen clar que podem reubicar els grups "proposats" per la DGCP, però en cap cas augmentar el número total de grups.

Doncs bé, la proposta clarament obligatòria de la DGCP és que a l'Escola Oficial d'Idiomes de Xàtiva passem d'impartir 88 grups curriculars en el curs 2019-2020, a 68 en el curs 2020-2021. En altres paraules, ens han reduït la nostra oferta formativa en un 23%, la retallada més alta de les que tenim coneixement que s'han produït a totes les escoles oficials d'idiomes de la nostra comunitat (es calcula que s'han eliminat al voltant de 200 grups en global, amb la consegüent pèrdua de més de 50 llocs de treball, a pesar de les promeses del senyor Marzà de no reduir el nombre de professorat al País Valencià i del *tweet* del senyor Trenzano negant les retallades). Remarquem que la reducció en nombre de grups ha sigut aclaparadora en termes globals i deixa agafada amb pincetes l'oferta a la nostra escola, que cobreix l'ensenyament públic en idiomes a les comarques de la Costera, la Vall d'Albaida, la Vall de Cofrents i la Canal de Navarrés.

És inevitable lligar les retallades en educació amb l'actual situació econòmica, però clarament no tots percebem el que ha passat durant els darrers mesos de la mateixa manera. Deixen que els contem, en primera persona, com hem viscut la difícil situació causada per la COVID-19 a la nostra escola.

El dijous 12 de març al voltant de les 19:40 hores es va fer pública la suspensió de les classes a tot el País Valencià a partir de dilluns següent i de manera indefinida. Aquell mateix 16 de març l'equip directiu de l'EOI de Xàtiva va enviar un missatge clar i concret que el claustre al complet va abraçar rigorosament: contactem el nostre alumnat i preguntem-los què necessiten. I així ha sigut l'ensenyament a distància durant l'estat

d'alarma: personalitzat, flexible i adaptat a les necessitats específiques d'aquells qui donen sentit a la nostra feina. Tot això, a pesar dels pocs recursos amb què hem comptat, perquè recordem que el Pla Mulan no va contemplar l'obertura d'AULES per als nostres alumnes fins el 3 d'abril i que les nou aules de Webex que els nostres trenta professors han estat compartint per a les sessions en línia no es van habilitar fins el 22 d'abril.

Nosaltres, tanmateix, no ens hem quedat en cap moment de braços creuats. Tot el contrari. A la vista de les circumstàncies, hem buscat la manera d'acompanyar els nostres alumnes des del primer moment: ens hem format en l'ús d'eines d'ensenyament a distància pel nostre compte i en un temps rècord (sales de teleconferència, aules virtuals, plataformes educatives, etc.); ens hem adaptat a les possibilitats i les necessitats tant de cada grup com de cada alumne; hem treballat coordinats, consultant i buscant solucions conjuntament; hem modificat les programacions didàctiques; hem dissenyat tasques específiques per a flexibilitzar el procés d'avaluació; hem aprovisionat AULES d'activitats d'autoaprenentatge per tal que els nostres alumnes puguem preparar el començament del proper curs i les proves de certificació durant l'estiu, i tot ho hem fet deixant constància documentada de la nostra feina i garantint la informació als alumnes en tot moment, a pesar que a nosaltres ens arribava amb compta-gotes des de Conselleria. En resum, hem treballat de valent, colze a colze, sense horaris, sense importar si era dilluns de Pasqua o 1 de maig, fent tot el que estava de la nostra mà per tal que res, ni tan sols la COVID-19, parara els peus a aquells que estimen aprendre llengües.

No ha estat per a res fàcil garantir una atenció tan individualitzada com la que nosaltres hem portat a terme durant aquest confinament. Però no ho podíem fer d'altra manera, ja que el claustre de l'EOI de Xàtiva està format per un equip humà al servei d'una societat en la qual cada vegada hi ha més persones amb una situació particular que fa que necessiten formació en idiomes. Estudiants de secundària, formació professional i universitat; pares i mares que volen acompanyar els seus fills en el seu procés d'aprenentatge; investigadors i investigadores que han d'anar més enllà en els seus estudis per tal de trobar remeis que ens protegissen a tots; treballadors i treballadores de tots els sectors que requereixen dels idiomes per tal de fer front a la situació social i econòmica actual; ciutadans i ciutadanes d'un món global, intercultural, sense fronteres. I per descomptat, mestres, perquè els recordem que els professors de l'escola oficial d'idiomes som formadors de formadors. Ah! Se'ns oblidava, però, que per a vostés l'ensenyament en idiomes es redueix a l'obtenció d'un certificat. Tant se val quin siga el nivell de competència real en llengües dels docents de la nostra comunitat! Si no caben a les nostres aules, segur que troben alguna institució privada que els expedisca un certificat per un mòdic (o no tan mòdic) preu, veritat?

A tots i cadascun d'ells, vostés els han donat l'esquena. Tal volta no ens hauríem de sorprendre tant. Al cap i a la fi, ja se sap quin és sempre el primer cap que cau quan hi ha una crisi econòmica. O tal volta, de nou, convinga que posem clam contra la capacitat que aquells que ens gestionen tenen per a cometre el mateix error una vegada rere altra.

Atentament,
el claustre de l'EOI de Xàtiva.